

27. A millennium eseményei és a bűn vége

A millennium Krisztusnak az Ő szentjeinek az első és második feltámadás közötti ezeréves mennyei uralma. Ez idő alatt a bűnös halottak eláztatnak, a föld pusztaság lesz, az élő emberi lakosok nélkül, de azt Szentjén az angyalai birtokolják. Az ezer év végén Krisztus az Ő szentjeivel és a szent vérossal leszáll a mennyből a földre. Ekkor feltámadnak a gonosz halottak és Szentjénnel angyalaival kárhoztatják a világot, de Isten tiszta bűntől, ami megemészti őket, és megtisztítja a földet. Így a világegyetem örökre megszabadul a bűntől és a bűnös sáttól. (Jel 20; 1Kor 6:2-3; Jer 4:23-26; Jel 21:1-5; Mal 4:1; Ez 28:18-19)

A történelem folyamán mindig voltak olyan emberek, akik kihasználva mások irigységét a pokoltól, megpróbálták rávenni őket Isten imádjására. De milyen volt az általuk bemutatott Isten?

Hogyan semmisíti meg végül Isten a gonosz sáttot? Mi történelem Szentjénnel? Miért nem jelenik meg a bűn soha tovább? Hogyan lehet az igazságos Isten szerető Isten is?

Á

Események a millennium kezdetén

A millennium - a Jelenések könyve 20. fejezetében említett ezeréves időszak - alatt Szentjénnek már nem lesz befolyása a földre, Krisztus fog uralkodni szentjeivel (Jel 20:1-4).

A második advent. A Jelenések 19. és 20. fejezete részlet; nincs szöveg az első fejezet között. Jézus eljövetelenek leírása (Jel 19:11-21) után közvetlenül a millennium ábrázolása következik. Ebből a sorrendből kitűnik, hogy a millennium akkor kezdődik, amikor Krisztus visszajön.

A Jelenések könyve bemutatja azt a három hatalmat, amely közvetlenül a második advent előtt a sárkány, fenevad és hamis próféta között (Jel 16:13) összegyűjt a világ népeit a Krisztus műve és népe elleni harcra. Amikor ezek fenevad és a Föld királyai és az ő seregeik egybegyűlnek, hogy harcot indítsanak Krisztus ellen visszatérése idején, a fenevad és a hamis próféta elpusztul (Jel 19:19-20). Ami a Jelenések 20-ban, a millenniumról szól.

fejezetben bekövetkeznek, az az Őrdőgi triász harmadik tagjára, a sárkányra vonatkozik. A sárkány fogságba esik, feneketlen mélységbe vetik, ahol 1000 esztendeig marad.[1]

Amint e

könyv 25. fejezetében láttuk, Krisztus második adventjével egy időben, amikor a világ országai elpusztulnak, Isten fellátja dicsőségének országát, azt az országot, amely örökké megmarad (Dán 2:44). Nőpe ekkor kezdi el uralkodását.

Az első feltámadás. A második adventkor lesz az első feltámadás. Az igazak, a boldogok és szentek feltámadnak, akiket éz nincsen hatalma a második halálnak; hanem lesznek az Istennek és a Krisztusnak papjai, és uralkodnak vele ezer esztendeig" (Jel 20:6; Iásd e könyv 25. fejezetét).

Az igazak a mennybe jutnak. Az igaz halottak feltámadásuk után az Őlő szentekkel együtt elragadtatnak éz az Őr elbe a levegőbe" (1Thessz 4:17). Ekkor Krisztus teljes-ti á-ret, amelyet kzetlenl e világ elhagyása előtt tett: ézElmegyek, hogy helyet ksz-tsek nt. és ha majd elmegyek, és helyet ksz-tek nt, ismét eljvk, és magamhoz veszek titeket; hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek" (Jn 14:2-3). Jzus úgy jellemezte azt a helyet, ahova elviszi ket, hogy éz én Atyámnak háza", ahol ézsok lakáshely van" (Jn 14:2). Jzus itt az Ő Jeruzsálemre utal, amely csak a millennium végén jelen el erre a földre. A második adventkor az igazak cllomása - amikor találkoznak az Őrral a levegőben - a menny, nem a föld, amelyet Őpp hogy elhagytak.[2] Krisztus ekkor még nem látja fel dicsőségének országát a földön. Ez majd a millennium végén lesz.

Krisztus ellenségei

elpusztulnak. Krisztus

szszehasonlítottá visszatértét az őz-nv-z eseményeivel, és azzal, ami Sodoma és Gomora pusztulásakor történt (Mt 24: 37-39; Lk 17:28-30). Hasonlata két dologra há-vja fel a figyelmet: először, hogy a pusztulás vértanuln a gonoszokat; második, hogy ami történt, az pusztulás volt - az őz-nv-z ézmindnyjüket elragadja" (Mt24:39). A Sodomára hulló tűz és kő ézmindenkit elvesztett" (Lk 17:29; Iásd még Mt 13:38-40). A második adventkor Krisztus fehérvon alászáll a seregei lén. Az Ő neve: ézkirályoknak Királya és uraknak Ura", és megli a világ lászadá nőpeit. Miután a fenevad és a hamis próféták elpusztul, Sáján éztábbi" kzetője meghal, nem lesznek tölök, mert ézmegletének a lovonlőnek kardjával, amely az Ő szájából jó vala ki; és a madarak mind megégednek azoknak hássával" (Jel 19:21).[3]

A

Szent-rás e jelenet ábrázolásakor ezt mondja: ézAz Őr kijő helyéről, hogy meglátogassa a föld lakásinak lnokságát, s felmutatja a föld a vrt, és el nem fedi megletteit tább!" (ása 26:21).

A föld elhagyatott

lesz. Mivel az igazak az Ásrral a mennybe szállnak, a gonoszok pedig elpusztulnak az Ő megjelenésekor, a földet egy ideig nem lakják emberek. A Szent-ráj utal ilyen helyzetre. Jeremiás ezt mondta: "Néztek a földre, de micsoda kietlen pusztaság; néztek az ögre, de nincsen világgossága! Néztek a hegyekre is, micsoda, reszketnek; néztek a halmokra, de mind ingadoznak! Néztek, néztek micsoda, egy ember sincsen" (Jer 4:23-25). Jeremiás az 1Máz 1:2-ben találhatók "Néztek kietlen pusztaság" meghatározást használja, ami azt jelzi, hogy a föld olyan rendezetlenné lesz, mint amilyen a teremtés kezdetekor volt.

Sájtáj

megkínáztatják. Az ekkor történt eseményeket az Izrael szentélyszolgálatának engesztelő napi bűnbak-szertartása vetette előre. Az engesztelés napján a főpap az Ásrbakjának engesztelő vörrel megtisztította a templomot. Csak akkor kezdődött az ájzelt, a Sájtájt jelképező bakra vonatkozó szertartás, amikor a pap máj az engesztelést teljesen elvezte (lásd a 23. fejezetet). Két kezét a bak fejére tette, a főpap megvallotta "Ézrljel fiainak minden hamisságját és minden vétékét, mindenféle bűnt... azokat a baknak fejére" rakva (3Máz 16:21). "és a bűnbakot kiküldte a pusztába, kietlen földre" (3Máz 16:22).

Krisztus a mennyei

templomban engesztelő áldozatának áldásaival hasonlították szolgálatát népeknek; visszatértek megváltja őket, és ártatlanok lettek nekik. Amikor ezt a munkát, a megváltás munkáját és a mennyei templom megtisztítását befejezi, népeknek bűneit Sájtájra, a bűn szerzőjére és felbujtására helyezi. Az egyáltalán nem mondhatók, hogy Sájtáj engesztelést szerez a hűvök bűneiért - Krisztus ezt teljesen elvezte. De Sájtáj viseli a felelősséget minden olyan bűnt, amelyre rávette azokat, akik ádvázzal fognak. "és amint éz az arra való ember" kivezette a bűnbakot egy lakatlan vidékre, Isten úgy fogja kiüzni Sájtájt az elhagyott és lakatlan földre (lásd e kinyv 23. fejezetét). [4]

János

látomás a millenniumról szemléletesen ábrázolja Sájtáj színművészetét. Látta, hogy az ezer esztendő kezdetén egy angyal ézmegfogja a szákrányt, azt a régi kagyát, aki az "rdg és Sájtáj", és bezárta "za málysgbe" (Jel 20:2-3). Ez jelképesen tákrázi Sájtáj áldázzó és megvesztő tevékenységének ájtméleti végét, "hogy tább el ne hitesse a népeket, má-g betelik az ezer esztendő" (Jel 20:3).

A János által használt

"ézmályg" (gárgál abálssos) kifejezés találán ábrázolja a föld akkori állapotát. [5] A Krisztus eljövételét kázzetlenül megelőző csapásoktól viharvert (Jel 16:18-21) és a gonoszok testével borított föld a teljes pusztulás színe helye.

E föld bártánbe zárt Sájtájt "ézmegkínáztatják" a kárgál mnyek bilincse. Mivel a földén egy álló ember sincs, Sájtáj senkit sem ká-sáthet, sem nem áldázzhet. Olyan értelemben van megkínáztatva, hogy nincs semmi tennivalója.

A

Események a millennium alatt

Krisztus

a megváltottakkal a mennyben. A második adventkor Krisztus a mennybe viszi kárhozatot, azokra a lakóhelyekre, amelyeket elkészített nekik az Ő Jeruzsálemben. Mint Mázses az izraeliták, a megváltottak is hálatelt szívevel önklik a szabadulás önköt - ézsászesnek, Isten szolgálójának önköt, Ős a Bírőnek önköt, ezt mondván: Nagyok Ős csodálatosak a te dolgaid, mindenható Ős Isten; igazak Ős igazságosak a te Őtjaid, Ős, szentek Királyai!" Jel 15:3).

A szentek uralkodnak

Krisztussal. Krisztus

a millenniumkor teljesíti azt az ígértet, hogy a győzteseknek éhatalmat ad... a pogányokon" (Jel 2:26). Dániel írta, hogy Krisztus ellenségeinek elpusztítja a után éh az ország... Ős a hatalom Ős az egész Őg alatt levő országok nagysága átadatik a magasságos egek szemei népének" (Dán 7:27). Akiket Krisztus feltámaszt az első feltámadáskor, azok uralkodni fognak vele ezer esztendeig (Jel 20:4).

De milyen

örtelemben mondható, hogy a szentek uralkodnak, ha Ők a mennyben vannak, Ős a gonoszok mind meghaltak? Uralkodásuk Krisztus kormányzásának egy fontos szakaszában való részvétel jelent.[6]

A

gonoszok meg-törése. János írta, hogy a millennium alatt a szentek törésben vesznek részt; írt éh királyi szöveket, Ős leírta azokra, Ős adatok nekik töréssel" (Jel 20:4). Ez Sőt Ős angyalai meg-törésének ideje, amit a Szent-rés megemlést (2Pt 2:4; Jd 6). Ekkor valósul meg Pálnak az a kijelentése, hogy a szentek meg-törlik a világot, sőt még az angyalokat is (1Kor 6:2-3).[7]

A

millenniumi törés nem azt határozza meg, ki részt vesz, Ős ki kárhozik el. Ezt a második advent előtt Isten dönti el. Akik nem támadtak fel, vagy nem váltottak el, azok rőkre elvesznek. Az a törés, amelyben az igazak is részt vesznek, arra szolgál, hogy világos adjon az igazaknak minden kórsre, amely a gonoszok elvesztésével kapcsolatban felmerülhet. Isten azt akarja, hogy vezetésben teljesen bzzon mindenki, akiknek rőket adott, ezört bepillantást ad nekik kegyelme Ős igazságossága dolgaiba.

A

Á

Képzeld el, hogy a mennyben vagy, Ács nem találod ott egyik kedves hozzátartozódat, akinek ottlétére biztosan számítottál. Emiatt talán megkérdőjelezed Isten igazságosságát. Pontosan ilyen képtelen volt az, amely elindította a bűntörténelmet. Hogy ne legyen téves ilyen képtelenre alkalom - Ács hogy soha téves ne tévadjon fel a bűn -, a millenniumi Átletnek ebben a szakaszban Isten minden kérdést megválaszol.

A já Ács rossz kizárólag a zedelemnek ebben a részében a megöltött dítő szerepet játszanak. Éztanós-tják, hogy Isten milyen szeretettel Ács trelmesen viselte az elvesztett bűntörténelk gondját, Ács ez az Ártákkal való ságra kielégítő válassz a részére. Láttják, hogy a bűntörténelk milyen meggondolatlanul Ács makacsul elutasították Ács elvetették Isten szeretetét. Megtudják, hogy a máig látszólag kevésb bűntörténelk is titokban ájolt csónya Ánt Ácsok miatt nem fogadták el Uruk Ács Megöltöttük Ártákrejüket."[8]

Sájtán gondolkodási ideje. A

millennium alatt Sájtán nagy szenvedést Át Ájt. Mivel angyalaival ehhez az elhagyott földhöz van köztve, nem vágezheti téves azt a megvesztő munkát, ami korábban állandóan elfoglalta az idejét. Képtelen az Isten Ács tervénye elleni lázadásának kávetkezéseit szemlélni, Ács elgondolkodni azon a szerepen, amelyet a já Ács gonosz kizárólag zedelemben játszott. Csak félelemmel járhatja a szárnnyű bntetést, amit az általa okozott sok rossz miatt el kell szenvednie.

Á

Események a millennium végén

Az ezer év végén a téves halott" - vagyis a gonoszok feltámadnak, Ács ezzel Sájtán kiszabadul a tétlenség börténéből (Jel20:5-7). Ásra becsapva a gonoszokat, a szentek tájora" Ács a szeretett város" [az Á Jeruzsálem] ellen vezeti őket (Jel 20:9), amely ebben az időben Krisztussal már leszállt a mennyből.[9]

Krisztus

Ács a város a szentekkel leszáll. Krisztus leszáll a földre a szentekkel Ács az Á Jeruzsálemmel együtt, kettős céllal. A millenniumi Átlet dítő Ácsnek vágrehajtásával a nagy zedelemnek; megtisztá-tja Ács megőjt-tja a földet, hogy felállá-thassa Ártákkal való országát. Ekkor a legteljesebb Ártelenben a szász lesz az egész földnek királya" (Zak 14:19).

A kárhozat

feltámadása. Most

elérkezett az a pillanat, amelyben Krisztus átgátnak megvalósulása teljessé lesz - hogy "mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát" (Jn 5:28). A második adventkor, az első feltámadás, "az az élet feltámadása" alkalmával Krisztus előhozta a halott igazakat a sírjukból. Most pedig megtámasztja a második feltámadás, "az a kárhozat feltámadása", amelyről Krisztus szintén beszélt (Jn 5:29). A Jelenések könyve is utal erre a feltámadásra: "Az a tizedik halott pedig [aki nem támadt fel az első feltámadáskor] meg nem élevedik, mágnem betelik az ezer esztendő" (Jel 20:5).

Sájtán

fogsága véget ér. Az ezer év végén a gonoszok feltámadása kiszabadítja a sájtánt a fogságából "egy kevés időre" (Jel 20:3). Utoljára tesz kísérletet arra, hogy Isten kormányzata ellen harcoljon; "kimegy, hogy elhitesse a föld négy szegletén levő népeket" (Jel 20:8). Munkája nem lesz nehéz, mivel a gonoszok ugyanolyan lázadás lelkellettel támadnak fel, mint amilyenekkel meghaltak.

A város megtámadása.

Utolsó

csalátsáival sájtán azt a reményt akarja ábrázolni a gonoszokban, hogy erőszakkal be tudják venni Isten országát. Ásszegyűjti a világra népeit, és a szeretett város ellen vezeti őket (Jel 20:8-9). [10] "Az a gonoszok, akik makacsul visszautasították az Isten városába való belépést Krisztus időzatos engesztelésének érdemei által, most elhatározzák, hogy bebocsátást és uralmat szereznek ostrom és háború által." [11]

Az a tány,

hogy a gonoszok, mielőtt Isten árbát áletet ad nekik, ellene fordulnak, és megkésérik megdönteni uralmát, bizonyítja Istennek a sorsukról hozott áletnek helyességét. Ágy neve és jelleme, amelyet sájtán be akart mocskolni, mindenki előtt igazolást nyer. [12]

A

nagy fehér trón álete. János utal arra, hogy amikor Isten ellenségei kárral veszik a várost, és felkésélnék a támadásra, Isten fellátja nagy fehér trónját. Amint az egész emberiség a trón kárral találkozik - egyesek biztonságban a városon belül, mások rámenten a városon kívül, a búr előtt -, Isten ágrehajtja az álet utolsó szakaszát. Erről az időről beszélt Krisztus, amikor ezt mondta: "Ott lesz a város és fogak csikorgatása, amikor látjátok Ábrahámot, Izsákot és Jákóbot, és a prátakat mind az Isten országában, magatokat pedig kirekesztve" (Lk 13:28).

Az álet e szakaszának

ágrehajtásához Isten jegyzőkönyvei megnyitnak. "Majd egy más könyv nyitatók meg, amely az áletnek könyve; és megátletnek a halottak azokból, akik e könyvekbe voltak íva." (Jel 20:12) Ekkor Isten kimondja a végzetes áletet.

Miért

kelti Isten ezeket az embereket életre? Csak azért, hogy újra végzet vessen Istennek? A millennium alatt a megváltottaknak volt alkalmuk megvizsgálni, milyen igazságosan bízik Isten minden értelmű világegyetemben. Most az elveszettek is - beleértve Sátánt és angyalait - bizonyítják Isten őtjainak igazságosságát.

E nagy fehéret trónján teljességgel beáll szavai: "Mindnyájan odaállunk majd Krisztus előtt" (Róm 14:10). Ott minden teremtmény - a földi és az elbukott, megmentett és elveszett - meghajítja a térdét, és megvallja, hogy Jézus Krisztus az Úr (Jel 2:10-11; v. 14:10). Akkor Isten igazságosságának kárhozóselejtje megoldódik. Azok, akik a kárhozóselejtet kaptak, rendíthetetlenül hisznek benne. A bűn soha többé nem fogja megrontani a világegyetemet, sem tönkretenni lakóit.

Sátán

Ős a bűnösök megsemmisítésének. A kárhozóselejt kihirdetése után Sátán, valamint angyalai és emberi kárhozóselejtje azonnal megkapják bűntudatukat. Meg kell halniuk, a kárhozóselejt halálal. "Istentől, a mennyből tűz szíllal, Ős megemészti" az elkárhozóselejtet (Jel 20:9). A földi egyszélszűne megolvadni látszik, és hatalmas tűzes tővő viltózik "ez az életnek és az istentelen emberek romlásának napjára" (2Pt 3:7). "Bosszúj napja ez az Úrnak" (1Kor 3:8), amelyen elvőgi "szokatlan" munkáját (1Kor 28:21), elpusztítja ellenségeit. János ezt mondta: "Ős ha valaki nem találta beárvá az élet kárhozóselejtben, a tűznek távba vettetik" (Jn 20:15). Az árdőknek és társainak szintén ez lesz a sorsa (Jel 20:10).

A Biblia

szűvegűsszélsűggűse világgű teszi, hogy ez "a második halál" (Jel 21:8) a gonoszok teljes megsemmisítését jelenti. Akkor mit jelent az árdőkűkkű göpokol fogalma? E kárhozóselejt figyelmes tanulmányozásűbű kiderűl, hogy a Bibliűban szűsincs ilyen pokolű vagy gyűtrelemről.

1.

Pokol. Bibliailag

a pokol "ez a hely Ős állapot, amelyben árdőkűk tűzűl bűnhődnek, Ős megsemmisítésűnek a második halállal azok, akik elutasítják Isten Ős a Jézus Krisztusban felkűnűlt Ődvűssűget." [13]

A Biblia

magyar fordűtsai sokszor a "pokol" szűt hasznűljűk a hűber seol Ős a gűrdűg hadűs szű fordűtsűsűű. Ezek a kifejezűsek állalűban a sűrt jelentik, ahol a halottak - igazak Ős gonoszok egyarűnt - árdűtudatlan állapotban vűrnak a feltűmadűsra (1Kor 25. fejezet). Mivel a pokol mai fogalma annyira eltű attű, amit ez a hűber, illetve gűrdűg kifejezűs jelent, szűmos modermű fordűtsű kerűli a "pokol" szűt, Ős egyszerűen ártveszi a hűber "seol" Ős a gűrdűg "hadűs" szűt.

Ezzel ellentétben a görög geenna szó, amelyet az Ószentírást magyar fordításai szintén a "ézópokol" szóval adnak vissza, olyan helyet jelent, ahol a megtéretlenek tűzben égve bűnhődnek. Tehát a Bibliában a "ézópokol" nem mindig jelenti ugyanazt, és ez - mivel a kálvária nincsen feltüntetve - nagy zűrzavart okozhat.

A geenna

a héber Ge-Hinnom-ból, ézHinnom völgyéből, a Jeruzsálemi dőli rászáron elhelyezkedő völgytorok nevéből származik. Itt gyakorolta Izrael azt a pogány rítust, amelyben gyermekeket ágetett el a Moloknak (2Királyok 28:3; 33:1,6).

Jeremiás megírvendítte, hogy e bűn miatt az Ésr ezt a völgyet ézÉldéklés völgyé"-vé teszi, ahol addig temetik a halottakat, amíg máj nem lesz tbb hely számukra. Ezért a tbbi halott teste ézaz ég madarainak... lesz eledel" (Jer 7:32-33; 19:6; Ása 30:33). Késztelenül Jeremiás prófétája indította Izraelt arra, hogy a Ge-Hinnom völgyét a gonoszok meg-téleése helyéne, utálat, bntetés és szögyen helyéne tekintse.[14] A későbbi rabbinikus hagyomány ezt a helyet égő tetemek és hulladék helyéne tartja.

Jézus a Hinnom tzevel a

pokol tze ábrázolja (pl. Mt 5:22; 18:9). Tehát a Hinnom tze jelképezi az utolsó á-télet megemésztő tze. Jézus kijelentette, hogy ez a halál után títéne (Lk 12:5), és hogy a pokol elpusztja a testet és lelket egyaránt (Mt 10:28).

Milyen a pokol tze? Vajon

az emberek títéne Ágnek a pokolban?

2. A gonoszok sorsa. A Szentírás szerint Isten csak az igazak ágétet. A bűn zsoldja halál, nem pedig títéne a pokolban (Róm 6:23). A Szentírás azt tanja, hogy a gonoszok ézkiváigattanak" (Zsolt 37:9,34); elvesznek (Zsolt 37:20; 68:3). Nem éne títéne tudatos állapotban, hanem eléne (Mal 4:1; Mt 13:30,40; 2Pt 3:10). A gonoszok megsemmisülnek (Zsolt 145:20; 2Thessz 1:9; Zsid 2:14), elvesznek a földről (Zsolt 104:35).

3.

Árténe. Az

Ószentírást a gonoszok bntetéséről száva az ézÁrténe" szó használja. Ez a szó a görög aionios fordítása, és Istenre, emberre egyaránt vonatkozhat.

Féltreteése elkerülése végett tudnunk kell, hogy az aionios viszonylagos kifejezés; jelentését az a szó dnti el, amelyet kázelebből meghatároz. Tehát amikor a Szentírás az aionios ("Árténe") szó Istennel kapcsolatban használja, akkor azt jelenti, hogy az Ő Ite végtelen, mert Isten halhatatlan. De amikor ezt a szó halandó Inyre vagy romlandó dologra használja, akkor azt jelenti, hogy ameddig az a szemly é vagy a dolog létezik.

Járdás 7. verse példájul azt

mondja, hogy Sodoma és Gomora "északi tűznek bűntetését" szenvedte. De azok a városok ma már nem égnek. Péter azt mondta, hogy a tűz azokat a városokat elhamvasztotta, végromlásra kárhoztatva őket (2Pt 2:6). Az "északi tűz" addig égett, amíg már nem volt mit elégetnie, és azután kialudt (Iáisd máig Jer 17:27; 2Kr 36:19).

Hasonlóképpen,

amikor Krisztus a gonoszokat "északi tűzre" juttatja (Mt 25:41), az a tűz, amely elégeti a gonoszokat, "elzölthetetlen" tűz lesz (Mt 3:12). Csak akkor alszik ki, amikor már nem marad semmi elégethető.[15]

Amikor

Krisztus "északi tűz bűntetéséről" beszél (Mt 25:46), akkor nem "északi tűz" tartás bűnhődésre gondol. Átgörözte, hogy amint az "északi tűz" - amit az igazak élveznek - folytatódik az "északi tűz" valóságos korszakain át, úgy a bűntetés - amit a gonoszok elszenvednek - szintén "északi tűz" lesz, de nem tartalmában (mint "északi tűz" tartás győtrődés), hanem hatásában, mint teljes és végárványos bűntetés. Azoknak váge, akik e bűntetésben részesülnek, a második halál. Ez a halál "északi tűz", mert nem lesz, és nem is lehet belőle feltámadás."[16]

Amikor a

Biblia "északi tűz megváltásáról" (Zsid 9:12 - 10. kat. ford.) és "északi tűz átletéről" (Zsid 6:2) beszél, a megváltás és az átlet "északi tűz" hatásaira - és nem váget nem örő folyamatjára - utal. Ugyanígy, amikor "északi tűz bűntetéséről" beszél, e bűntetés hatásairól, és nem folyamatjáról beszél. A gonoszok halála végleges lesz, és "északi tűz" valóságos.

4. "északi tűz" "északi tűz"

tartás győtrelem. A

Szentírásban használják "északi tűz" "északi tűz" kifejezésből (Jel 14:11; 19:3; 20:10) szintén arra lehet kiegészíteni, hogy Sőtán és a gonoszok megbűntetésének folyamata az egész "északi tűz" valóságos ájt tart. De mint az "északi tűz" esetében, itt is a személy vagy dolog, amit kiegészítről meghatároz, dánti el, mit jelent az "északi tűz" "északi tűz" kifejezés. Amikor Istennel van kapcsolatban, jelentése végárványos - mert Isten halhatatlan; amikor halandó emberrel kapcsolatos, jelentése korlátozott.

Jáda e

kifejezés alkalmazására Edom megbűntetésére. Ásaiás leírja, hogy Isten ezt az országot "gő szurokká" vältöztatja, amely "északkal" és nappal el nem alszik", és fájste "északkal" fállgomolyog". "Nemzetségről nemzetségre pusztán marad, soha "északi tűz" senki ájt nem megy rajta." (Ása 34:9-10) Edom elpusztult, és ma már nem ég. Az "északi tűz" addig tartott, amíg teljesen el nem pusztult.

A teljes Szentírásról

váltógos, hogy az "északi tűz" jelentésének hatásai vannak. Az "testamentum azt

mondja, hogy egy rabszolga "szolgájlhat urának" (2Máz 21:6); hogy a gyermek Sámuelnek "a templomban kellett maradnia" (1Sám 1:22); Ákos János azt hitte, hogy "a nagy hal gyomrában kell lennie" (János 2:7). Az Újszövetség hasonlóan használja ezt a kifejezést. Péter például azt tanácsolta Filemonnak, hogy "fogadja vissza Onésimust" (Filem 15 - 9. prot. ford.). Mindezekben az esetekben az "azt jelenti, hogy amíg az ember él".

Zsolt 92:8

azt mondja, hogy a gonoszok mind elvesznek. A vész nagy tűzvészről ír, de pedig Malakiás ezt mondta: "Eljő a nap, lángoló, mint a sötét köd, és olyan lesz minden kevély és minden gonosztevő, mint a pozdorja, és megégeti őket az eljövendő nap, azt mondja a Seregeknek Ura, amely nem hagy rajtuk gyökeret, sem ágat" (Mal 4:1).

Egyszer majd tűz pusztítja

el a gonoszokat - Sőt, a gonosz angyalokat és a megtévesztett embereket -, gyökeret és ágat egyaránt; nem kell tehát halálra vagy hadseregéről beszélni (Iájd e könyv 25. fejezet). Isten ezeket is gyökeret megsemmisíti (Jel 20:14).

Tehát a

Biblia nagyon világossá teszi, hogy a bűntudat, a második halál - nem a bűntudat folyamata - gyökere szél. E bűntudatból nincs feltámadás, hatáskörük gyökereival.

William Temple ír

igaza volt, amikor ezt állította: "Egy dolgot teljes bizonyossággal elmondhatunk. Nincs gyökere tartás győzelem. Ha az emberek nem vették volna át az emberi lelkek természetét elpusztíthatatlanságuknak gyökere és bibliátlan elképzelését, és ha ennek tudatában elolvasták volna az Újszövétumot, nem az Újszövétummal győzelem tanítást tartották volna meg belőle (az Újszövétumból), hanem a megsemmisítés tanítást. A tűz az, ami a végzettség (gyökere), nem az élet, ami a tűzbe vették." [17]

Miután az

Isten törvénye szerinti teljes bűntudat az igazság győzelem nyelveinek eleget téve megtévesztett, a Menny és a Föld az új igazságosságát hirdeti.

5. A bűntudat elve. A halál a bűn végzettségének bűntudat.

A bűn következményeként mindazok, akik elutasítják az Isten által felkínált életet, a végzettségüket meghalnak. De egyesek megbeküldték a bűntudatukat gyökereket el, és a földi életükben szenvedést okoztak. Másoknak, akik viszonylag erkölcsös, bűntudatukat elvetették, a bűntudatuk főleg az volt, hogy elutasították a Krisztus által nyújtott életet. Igazságos-e az, hogy ők is ugyanazt a bűntudatot szenvedjék el?

Krisztus

azt mondta, hogy "amely szolga tudta az ő urának akaratát, és nem vétkezett el, sem annak akaratára szerint nem cselekedett, sokkal büntették meg. Aki pedig nem tudta, és bűntettekre más dolgokat cselekedett, kevéssel büntették meg. És valakinek sokat adtak, sokat kivételnek tőle; és akikre sokat bűntettek, többet kivételnek tőle" (Lk 12:47-48).

Köztudottan, hogy azok, akik kifejezetten lázadtak Isten ellen, jobban fognak szenvedni, mint azok, akik ezt nem tették. De tudnunk kell azt, hogy a legnagyobb szenvedés az lesz a számára, amit Krisztus is elszenvedett, amikor úgy tudta, hogy halála a kereszten "a második halál". Jézus ott a viláig bűne nehezedett. Az Atyjától való szűnyű elszakadása, ami a bűn kivételének anyja volt, leírhatatlan lelki gyötrelmet okozott neki. Ez történt majd az elveszett bűnszákkal is. Amit vétettek, azt aratják - nemcsak ebben az életben, hanem a végső pusztuláskor is. Isten jelenléteben a bűntudat, amit bünteteteik miatt éreznek, leírhatatlan gyötrelmet okoz nekik. Minél bűnszebbek, annál nagyobb lesz a gyötrelmük. Sőt, a bűn felbujtása és kezdeményezője fog a legjobban szenvedni.

A

féld megtisztítása. Péter leírja, milyen lesz az Ős napja, amikor a bűn minden nyoma eltűnik, és ezt mondja: "Az eget ropogva elmozdítják, az elemek pedig megöve felbomlanak, és a féld és a rajta levő dolgok is megöve" (2Pt 3:10).

A gonoszokat elpusztítja

tűz megtisztítja a bűn szennyétől. E féld romjaiból Isten "az első eget és az első féld" hoz elő, "mert az első ég és az első féld elmozdított" (Jel 21:1). Erről a megtisztított, újított teremtett féldről Isten származtatja a győzelmet, féldalmat és halált (Jel 21:4). Végül megszűnik a bűn okozta ártok.

Az Ős eljövendő napjának

beszélve, amikor a bűn és a megretten bűnszák megsemmisülnek, Péter ezt mondja mindenkinek: "Milyeneknek kell lennetek nátek szent életben és kegyességben, akik várjátok és várjátok az Isten napjának eljövését." Krisztus visszajövetelének gőretre reménységgel építve jelentette ki: "Az ő féld várunk az ő gőrete szerint, amelyben igazság lakozik. Annakért, szeretteim, ezeket várva, igyekezzetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül valóknak találjon titeket, békességben" (2Pt 3:11-14).

Á

Lábjegyzet

1.

Â

LÃ¡sd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7/885.
oldal

2.

Â

LÃ¡sd Questions on Doctrine, 495. oldal

3.

Â

Amikor a fenevad és a hamis próféták a tizedes táborba vették (Jel 19:20), és a "többiek"-et (Jel 19:21), követőiket megölték Krisztus kardja. Ezek a királyok, vezérek, hatalmasok és mindenki, szabadok és szolgák (Jel 19:18). A hatodik pecsét alatt ugyanezekről írték emléket, akik igyekeznek elrejtőzni a Bírásny színe előtt (Jel 6:14-17), amikor az ég tekeresként felgördül, és minden hegy és minden sziget elmozdul. Nyilvánvaló, hogy ezek az ígehelyek ugyanazt a földet mérték - Krisztus második adventjét - írják le.

Á

Hány ember értendő a "többiek" halálán (Jel 19:21)? Jel 13:8 szerint a második advent idején csak két osztály lesz a földön: "imádja őt (a fenevadat) a földnek minden lakosa, akinek neve nincs beírva az élet könyvébe". Ezt nyilvánvaló, hogy amikor a "többiek" megölték a lovon ülőnek kardjával (Jel 19:21), nincs túlélő, kivéve azok, akik ellenálltak a fenevadnak, vagyis akik be vannak írva az élet könyvébe (Jel 13:8)." (SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7/885. oldal)

4.

Á

V. Questions on Doctrine, 500. oldal. A bűnbak nem az igazak megöltéséért.

5.

Á

A Septuaginta használja ezt a kifejezést a tehóm, "harmadik fordítások" 1Máz 1:2-ben. Ez mutatja, hogy a föld millennium alatti állapota teljesen legális, a föld kezdetben valamilyen állapotot, amikor az őskorban, és setétség vagy a harmadik században". Lásd SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7/879. oldal

6.

Á

Az a tény, hogy uralkodnak, vagy uralmuk van, nem jelenti a károk, hogy gonoszok lennének a földön. Kezdetben Isten adta meg az uralkodással bírókat (1Máz 1:26). Bűnbeesésük előtt uralkodtak a teremtettségnek azon a részen, amelyet Isten nekik adott. Nem kellene engedetlenek ahhoz, hogy valaki uralkodhasson.

7.

Á

SDA Bible Commentary, jav. kiad., 7/880. oldal

8.

Â

Maxwell, God Cares (Boise, 1D; Pacific Press, 1985), 2/500. oldal

9.

Â

A Jelenések könyvének ábrázolása az Ő Jeruzsálem leszíjűsír nem száksággáppen jelzi annak pontos idejét, mert az előző fejezetben "Éza szeretett várost" az Őrdg seregeitől kárlíve lőjtük. Ebből a leírásból arra a következtetésre jutunk, hogy az Ő Jeruzsálem eredetileg a föld megő-tása előtt leszíjűlt.

10.

Â

A G3g 3s M3g3g n3v Izrael ellens3geire vonatkozik; 3k a fogs3g ut3n meg akart3k t3madni Isten n3p3t 3s Jeruzs3jemet (I3sd Ez 38:2:14-16). Az Izraellel kapcsolatos k3l3nb3z3 3testamentumi pr3f3ci3k nem teljesedtek be. Ezek a lelki Izrael 3let3ben fognak beteljesedni. Az a hatalmas ellens3ges sz3vets3g, amelyr3l Ez3kiel azt mondja, hogy Jeruzs3jlem ellen j3n, akkor fog l3trej3nni, amikor Isten megengedi S3t3nnak, hogy az elk3rhozand3k seregeivel n3p3re 3s szeretett v3ros3ra t3madjon a nagy k3zdelem v3gs3 csat3j3nak megv3-v3s3ra.

11.

3

Questions on Doctrine, 505. oldal

12.

3

V3. SDA Bible Commentary, jav. kiad., 4/708. oldal

13.

Â

â€žHell" SDA Encyclopedia, jav. kiad., 579. oldal

14.

Â

LÃ¡sd â€žHell", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 475. oldal

15.

Â

VÃ¡l. JeremiÃ¡s prÃ©fÃ©ciÃ¡jÃ¡val, amelyet JeruzsÃ¡lem olthatatlan tÃ¼z Ã¡ltal elpusztÃ¡tÃ¡sÃ¡rÃ¡l jÃ¡rvendÃ¡lt meg (Jer 17:27). Ez a jÃ¡rvendÃ¡lÃ©s akkor

teljesedett be, amikor Nabukodonozor elfoglalta a várost (2Kirány 36:19). A tűz addig éggett, amíg a város el nem pusztult, és az utána kialudt.

16.

Á

Questions on Doctrine, 539. oldal

17.

Á

William Temple, Christian Faith and Life (New York, N. Y., Macmillan, 1931), 81. oldal